

[Frank Jensen]

have kritiseret vores nuværende forskningsrådsstruktur. Det kan man ikke læse ud af OECD-rapporten. Jeg vil anbefale hr. Niels Anker Kofoed at læse denne rapport, for deri står der, at baggrunden for kritikken er den uoverskuelige mængde af cigarkasser, der findes på forskningsområdet i form af nye programmer og organer, som er placeret uden for det etablerede bevillingssystem. Derfor synes jeg, vi skal have et bedre grundlag at bygge vores politik op på.

Så er der det med at lade arbejdsmarkedets parter være repræsenteret i repræsentantskabet, som blev nævnt fra hr. Per Stig Møllers side.

Jeg er enig med ham, hvis vi vil give repræsentantskabet nogle bemyndigelser, men det fremgår jo ikke af ministerens lovforslag. Det er bare sådan et, for mig at se, bureaukratiserende element i øjeblikket, men jeg forstår da godt, at hr. Per Stig Møller er tilfreds, for der står jo i forslaget, at også mennesker fra erhvervslivet med forskningskendskab kan blive medlemmer af repræsentantskabet. Dermed sikrer vi ikke, at fagbevægelsen får lov til at sidde med og give sit bidrag, og det er jo det, det drejer sig om. Vi skal have et samarbejde om dette her, det skal ikke være et råd, som bare kan spille selvstændigt ud. Det skal jo komme med anbefalinger til Folketinget her. Hvorfor skal vi dog så ikke også lytte til de bidrag, som dansk fagbevægelse kan komme med i forhold til hele forskningsområdet? Jeg mener ikke, at fagbevægelsen skal sidde der bare for at sidde der, men fordi den også på dette område kan bibringe prioriteringsdebatten noget fornuftigt, sådan at vi får et bedre udbytte af den.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg mener, at jeg under den tidligere debat var enig med hr. Frank Jensen om, at det var meget vigtigt, at vi havde grundforskning, og at man lod den styre på ordentlige forskningsmæssige præmisser. Derfor betragter jeg det også som meget vigtigt, at vi har en forsker f.eks. fra Novo siddende frem for den HK'er, der gik imod de romerske vandhjul overhovedet. Og jeg synes, det er ret vigtigt, at vi har et repræsentantskab, der kan give råd, så man også har de andre elementer inde i billedet, men de skal ikke styre forskningen. Så går det bare, som vi var enige om før det ikke måtte gå.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Uden at starte en polemik kan jeg ikke lade være med at sige til hr. Frank Jensen, at jeg synes, det, han stod op og sagde her, var udmærket. Det er et gammelt konservativt synspunkt, at vi i hvert fald ikke skal rive noget ned, før vi har noget, der er bedre, men det er jo ikke noget, der kendetegner et parti i dag. Jeg har oplevet Socialdemokratiet som et ungt, frisk og dynamisk parti, men det, man siger nu, bekræfter, at de er blevet sådan lidt bagstræberiske. Det vil måske vise sig under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg husker med glæde andre debatter her i salen, hvor vi havde Venstreordførere, som gik lidt dybere ned i substansen i stedet for at starte en polemisk debat som den, vi har i øjeblikket.

Det, vi siger, er, at vi ikke er nervøse for at tage en diskussion om og foretage en analyse af vores forskningsrådsstruktur. Vi mener rent faktisk, det er nødvendigt, når der er gået et vist antal år, at lave en kvalitetsvurdering, der viser, om vi får det rigtige ud af arbejdet. Derfor hilste vi velkommen, at et sådant arbejde blev sat i gang, men resultatet mangler vi desværre, hr. Niels Anker Kofoed, og det er det, jeg efterlyser.

Vi vil gerne være med til at ændre og også bygge nyt op, men hr. Niels Anker Kofoed må give mig ret i, at vi ikke skal nedbryde blot for nedbrydningens skyld og vise handlekraft bare ved at rive ned. Der skal være et alternativ til at overtage opgaven, det går jeg ud fra at hr. Niels Anker Kofoed er enig med mig i.

Mogens Elvensø (FP):

I den forskningspolitiske redegørelse, som vi fik før, var der en sammenligning mellem Danmarks forskningsudgifter og nogle andre landes, og deraf fremgik det, at de andre havde 3 gange så meget forskning som Danmark, målt i forhold til bruttonationalproduktet. Der blev også nævnt en anden ting, nemlig hyppigheden af patentanmeldelser, og en sammenligning mellem Danmark og især Japan og USA faldt ikke ud til Danmarks fordel.

På den baggrund foreslog man så i L 159 en påstået effektivisering af disse ting, hvorefter